ÑAPA

AMIGOE WEEKENDBIJLAGE ZATERDAG 28 FEBRUARI 2004

VARIA

2 Klimaatoorlogen voorspeld

CULTUUR

8 Tango: Sensuele dans

Advies VN-commissie aan Koninkrijk:

'Verzamel gegevens voor beleid Rechten van het Kind'

Volgens de commissie van de Verenigde Naties voor de Rechten van het Kind moeten de regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden meer hun best doen voor de kinderen die op hun grondgebied wonen. Er wordt nog onvoldoende gedaan om ervoor te zorgen dat de rechten die kinderen in theorie hebben ook in de praktijk gerealiseerd worden. Naar het oordeel van de commissie moeten de regeringen meer geld spenderen aan het welzijn van kinderen en zorgen voor regelgeving op allerlei gebieden. Vooral op het terrein van het vreemdelingenbeleid en voorkoming van kindermishandeling moet nog veel gebeuren, vindt de commissie.

Door Marjanne Havelaar

Kinderen hebben recht op verzorging, liefde en bescherming. Ze hebben recht op een naam en een dak boven hun hoofd. Ze hebben het recht om hun mening te uiten. Kinderen tellen mee. Ze worden niet 'buitengesloten' maar 'inbegrepen'.

Op 20 november 1989 hebben de Verenigde Naties het Verdrag inzake de Rechten van het Kind vastgesteld. Dat was nodig omdat kinderen niet altijd en overal met respect behandeld werden. De Rechten van het Kind zijn afspraken die burgers helpen om op een goede manier met kinderen samen te leven. Afspraken over wat rechtvaardig en eerlijk wordt gevonden. In totaal 191 landen ratificeerden het verdrag; alleen Somalië en de Verenigde Staten hebben (nog) geen handtekening gezet.
Het verdrag is gebaseerd op de grondbeginselen van de Verenigde Naties en andere verdragen en verklaringen over de rechten van de mens. Verder wordt ook de Universele Verklaring van de Rechten van de mens aangehaald: "Kinderen hebben wegens hun kwetsbaarheid recht op bijzondere zorg en bijstand".
Grote nadruk wordt gelegd op de verantwoordelijkheid van het gezin voor de zorg en bescherming van kinderen. Ook wordt gewezen op de noodzaak van wettelijke en andere bescherming van het kind nog voordat het geboren wordt.
Uiteraard dienen de culturele waarden van de gemeenschap waarin het kind opgroeit te worden gerespecteerd. Verder menen de Verenigde Naties dat de rol van internationale samenwerking voor het realiseren van de rechten van het kind niet mag worden onderschat. Zij doen middels een speciale commissie hun uiterste best een positieve bijdrage te leveren aan deze internationale samenwerking.

ARUBA
Een van de manieren om te toetsen hoe het staat met de rechten van de kinderen in een bepaald land is het maken van een rapportage over de situatie op een bepaald moment. Om de neutraliteit daarvan te waarborgen wordt niet alleen de mening van de overheid, maar ook die van de non-gouvernementele organisaties (ngo's) daarin meegenomen.
Een Arubaanse delegatie bood op 19 januari van dit jaar in Genève aan de kinderrechtencommissie van de Verenigde Naties het eerste rapport op het gebied van de rechten van het kind aan. Nederland kwam voor de tweede keer met een rapport hierover.
Op 30 januari velde de commissie een oordeel over de kinderrechtensituatie binnen het Koninkrijk. In het dertien pagina's dikke rapport wordt een halve pagina gewijd aan de positieve punten die de commissie heeft te melden over de kinderrechtensituatie binnen het Nederlandse koninkrijk. De rest van het rapport is gevuld met punten van zorg en aanbevelingen voor verbeteringen.

Aruba scoort goed met de instelling van het Jeugdparlement in 2003. Daarnaast heeft de commissie lovende woorden voor het gereedkomen van de wetgeving die alle vormen van seksueel misbruik van kinderen strafbaar stelt.
Minder enthousiast is de commissie over het tekort aan mogelijkheden voor onderwijs in minderheidstalen, het strafrecht voor minderjarigen en het ontbreken ven de leerplicht in Aruba. Hoewel het bestaan van een nationale commissie voor de Rechten van het Kind in Aruba wordt toegejuicht, zouden de Verenigde Naties graag zien dat deze commissie voldoende geld en menskracht toegewezen zou krijgen om de haar toegewezen taken naar behoren te kunnen vervullen.

OMBUDSMAN
Degenen die het nauwst betrokken zijn bij de rechten van het kind, zijn natuurlijk de kinderen zelf. Zij zijn dan ook de eersten die het in de gaten hebben wanneer iets niet helemaal naar wens verloopt. De kinderrechtencommissie geeft daarom het belang aan voor zowel Nederland als Aruba, dat er een aanspreekpunt komt waar kinderen, hun ouders en andere betrokkenen gemakkelijk terecht kunnen met meldingen wanneer naar hun mening de rechten van kinderen in het geding zijn. De commissie beveelt aan om werk te maken van een onafhankelijk en effectief mechanisme, met andere woorden een ombudsman, voor kinderen.
De commissie heeft verder uit de rapporten opgemaakt dat de overheden de afgelopen jaren steeds minder geld besteden aan het implementeren van de economische, sociale en culturele rechten van kinderen. Vooral de kinderen uit de sociaal zwakkere groepen van de maatschappij zijn vaak letterlijk het kind van de rekening, doordat beknibbeld wordt op de subsidie aan instellingen die zich bezig houden met zorgverlening aan deze kinderen.

Ten aanzien van het kinder- en jongerenbeleid in zijn algemeenheid, meent de commissie dat er voldoende aandacht besteed moet worden aan het verzamelen van gegevens. Hiervoor zou een systeem moeten worden opgezet dat onderscheid maakt naar geslacht, leeftijd en andere relevante factoren. Speciale aandacht moet uitgaan naar de sociaal zwakkeren, zoals kinderen die een gezinsomgeving moeten ontberen, slachtoffers van (seksuele) mishandeling en kinderen die met de wet in aanraking zijn gekomen. De gegevens zouden moeten worden gebruikt om beleid en programma's op te baseren om zo te komen tot volledige implementatie van de rechten van het kind.
Om tot een goed onderbouwd en breed gedragen beleid te komen zou intensief met de ngo's moeten worden samengewerkt. Daarnaast verdient het aanbeveling om de rechten van het kind veel meer in de publiciteit te brengen. Ook zouden er cursussen moeten worden georganiseerd, zodat niet alleen kinderen en ouders, maar ook professionals die met kinderen werken, zoals juristen, politiemensen, onderwijzers, mensen uit de gezondheidszorg en de sociale sector meer kennis krijgen van de rechten die kinderen hebben en de plichten die daardoor op hun schouders rusten.

Hoewel met name de Nederlandse overheid er veel aan doet om discriminatie tegen te gaan, spreekt de kinderrechtencommissie de zorg uit over de vooroordelen die er bestaan tegen kinderen van asielzoekers en andere etnische minderheden. In Aruba worden kinderen van Zuid-Amerikaanse en Caribische immigranten vaak gediscrimineerd.
Concreet adviseert de commissie dat de Arubaanse overheid een actief beleid gaat voeren tegen stigmatisering en zorg gaat dragen voor toegankelijkheid van onderwijs, gezondheidszorg en andere voorzieningen voor alle kinderen. Daarnaast wordt aangedrongen op wetgeving die discriminatie verbiedt.
In het verlengde daarvan wordt met zorg geconstateerd dat op Aruba een groeiend aantal pasgeboren kinderen niet wordt ingeschreven in het geboorteregister, omdat de illegale ouders bang zijn voor de autoriteiten.

MEER GELD
In verband met de maatschappelijke ontwikkeling waarin steeds meer ouders buitenshuis werken, wordt gesignaleerd dat de opvang voor kinderen sterk achterblijft bij de behoefte. Daarnaast wordt de opvoedkundige taak voor ouders steeds zwaarder door de toenemende complexiteit van de maatschappij. Het advies luidt dat de overheid meer geld zou moeten steken in kinderdagverblijven en in ouderschapscursussen. Ook wordt geconstateerd dat binnen het koninkrijk de opvang van kinderen in pleeggezinnen moeilijker wordt, door gebrek aan begeleiding en financiële steun. Specifiek voor Aruba is het gebrek aan personeel in de kindertehuizen, waardoor de kinderen in de weekeinden aangewezen zijn op pleeggezinnen. Daarvan zijn er echter onvoldoende, waardoor het voorkomt dat kinderen die uit huis zijn geplaatst, in het weekeinde noodgedwongen weer thuis zitten.

PAK SLAAG
Alhoewel de commissie tevreden constateert dat er gewerkt wordt aan beleid en wetgeving tegen het mishandelen en misbruiken van kinderen, wordt tegelijkertijd aangegeven dat er onvoldoende capaciteit is om de slachtoffers op te vangen.
Daarnaast wordt gewezen op het ontbreken van wetgeving op het gebied van lijfstraffen in familieverband. Voor Aruba komt daar nog bij het ontbreken van een registratiepunt voor kindermishandeling en -misbruik. Van enige coördinatie ten aanzien van opvang en behandeling van de slachtoffers is al helemaal geen sprake. De kinderrechtencommissie zou ook graag zien dat de Arubaanse regering met een publiekscampagne komt om ouders ervan te doordringen dat er zeer effectieve alternatieven bestaan voor een pak slaag.

Aruba scoort goed met de instelling van het Jeugdparlement in 2003

Op het gebied van de gezondheidszorg scoort Aruba laag vanwege het ontbreken van een beleid gericht op teenagers. Deze gaan zich veelal te buiten aan het gebruik van alcohol en drugs. Bovendien blijkt de voorlichting over seksuele omgang tekort te schieten, waardoor niet alleen het aantal tienerzwangerschappen onrustbarend hoog is, maar ook het aantal besmettingen met seksueel overdraagbare ziektes. Een toenemend aantal baby's komt ter wereld besmet met het hivvirus. Het van school sturen van zwangere meisjes kan helemaal geen genade vinden in de ogen van de commissie. Liever zou deze zien dat er juist extra mogelijkheden worden geschapen om deze meisjes te helpen een opleiding af te maken.

PAPIAMENTO
Ten aanzien van onderwijs merkt de commissie op dat gewerkt zou moeten worden aan het aantal dropouts in Aruba. Alle vormen van onderwijs zouden toegankelijk moeten zijn voor alle kinderen, ook die van illegale immigranten. Een ander punt van zorg wordt gevormd door het gebrek aan voldoende materialen in het onderwijs.
Hoofdpunten van kritiek op het onderwijs zijn echter het uitblijven van een leerplichtwet en het slechts mondjesmaat beschikbare onderwijs in het Papiamento in zowel het lagere als het middelbare onderwijs.

Afsluitend wordt nog aandacht gevraagd voor jongeren die met de wet in aanraking zijn gekomen. Het standpunt van de commissie is dat jongeren in de leeftijd van zestien tot achttien jaar niet als volwassenen berecht moeten worden. Evenmin zouden zij veroordeeld moeten kunnen worden tot levenslange gevangenisstraffen. Wel dienen er voor hen speciale detentiecentra te worden neergezet, opdat zij nooit en te nimmer opgesloten worden in tehuizen die in feite bedoeld zijn voor jongeren met gedragsproblemen.

De kinderrechtencommissie verwacht van de regeringen dat zij serieus werk maken van alle aanbevelingen. Afgesproken is dat uiterlijk op 6 maart 2007 verslag wordt uitgebracht van de ontwikkelingen die de landen in drie jaar tijd hebben doorgemaakt.